

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1583/2024
03.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђорђа Перовића, због кривичног неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Наталије Бобот и адвоката Крсте Бобота, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 400/22 од 14.09.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/24 од 26.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ђорђа Перовића, адвоката Наталије Бобот и адвоката Крсте Бобота поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 400/22 од 14.09.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 21/24 од 26.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 400/22 од 14.09.2023. године окривљени Ђорђе Перовић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 29.07.2022. године до 18.10.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 18.10.2022. године до 18.04.2023. године и изречена му је мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 21/24 од 26.09.2024. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К 400/22 од 14.09.2023. године је преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Ђорђа

Перовића због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 29.07.2022. године до 18.10.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 18.10.2022. године до 18.04.2023. године, док је жалба бранилаца окривљеног Ђорђа Перовића, адвоката Наталије Бобот и адвоката Крсте Бобота одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу остаје неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Ђорђа Перовића, адвокат Наталија Бобот и адвокат Крста Бобот, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или побијану другостепену пресуду укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновну одлуку, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажних пресуда одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоци наводе да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ браниоци означавају записник о претресању стана и других просторија од 29.07.2022. године образлажући да је овај доказ по начину прибављања супротан одредбама Законика о кривичном поступку, а ово стога што је наредба судије за претходни поступак окривљеном предата истог дана када је извршено претресање, а да на истој наредби није назначено време предаје, па се не може утврдити да ли је предата пре уласка у стан. Осим тога, браниоци наводе да је у записнику о претресању као основ претреса означен члан 158. ЗКП, који се односи на претресање без наредбе судије, а одмах потом се наводи да постоји наредба судије, притом у записнику нису наведена сва лица која су присуствовала претресу стана и окривљени није правилно упознат са својим правима из ког разлога није могао да стави евентуалне примедбе.

Овакве наводе изнете у поднетом захтеву за заштиту законитости Врховни суд је оценио неоснованим.

Из списка предмета произилази да је наредба о претресању стана и других просторија донета од стране судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп Пов бр. 1109/22 од 29.07.2022. године, сходно одредби члана 152. став 1. и члана 155. ЗКП и на основу исте, дана 29.07.2022. године, приступило се претресању стана и других просторија од стране овлашћених лица министарства унутрашњих послова, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд. У записнику о претресању стана и других просторија у Београду, у улици ... број .., наведено је да је пре почетка претреса наредба предата Ђорђу Перовићу и да је исти поучен да има право да узме адвоката односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство није захтевао, што је све констатовано на записнику. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, који су према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица полицијске управе, потписали записник, на коме нису констатоване било какве примедбе.

Сходно наведеном, суд налази да је претресање стана и других просторија у конкретном случају у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње, те како из списка предмета произлази да записник о претресању стана и других просторија ни сам по себи, а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку исти је, по налажењу Врховног суда, законит доказ на коме се пресуда може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Осим тога, неосновани су и наводи браниоца да се незаконитост записника о претресању огледа у чињеници да је као основ претресања означен члан 158. ЗКП, на основу ког се претресање врши без наредбе судије, а потом је означена наредба судије на основу које се претресање предузима. Ово стога што из формулара, на коме је сачињен записник о претресању, стоји да је исти извршен на основу члана 157. ЗКП и наведена је наредба судије за претходни поступак на основу које се претресање предузима, те чињеница да је у овако сачињеном записнику остао наведен члан 158. ЗКП, не утиче на законитост овог доказа и иста чињеница није од значаја за другачију одлуку овог суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић